

Nezávislý občasník zo života žiakov ZŠ Svätej Rodiny

Rodinkáčik

Šk. rok: 2011/ 2012

jún 2012

ročník 7./ číslo 2

Budem sa z Teba radowať a jasat', ospievam Tvoje meno, Najvyšší.
Žalm 9,3

V skratke...

15. a 18. decembra pripravili žiaci s učiteľmi adventnú akadémiu.

9. januára boli priestory našej školy posvätené trojkráľovou vodou.

21. a 22. januára sa uskutočnil slávnostný zápis budúcich prváčikov.

30. januára sa stretli učители s vladykom Milanom pri príležitosti Dňa učiteľov cirkevných škôl.

1. februára sme sa zúčastnili okresného kola súťaže v prednese slovenskej povesti Šaliansky Maľko.

16. februára pripravili žiaci 9. ročníka pre svojich spolužiakov ples spojený s karnevalom.

6. marca sme putovali k relikvii sv. Cyrila, ktorá bola vyložená v gréckokatolíckom chráme v Sečovciach.

14. marca sa naši deviataci statočne popasovali s certifikovaným meraním ich vedomostí zo SJL a MAT a ich priemerná percentuálna úspešnosť prekročila priemernú percentuálnu úspešnosť v rámci SR. V Sečovciach skončili naši deviataci ako najlepší a v okrese Trebišov 2. zo SJL a 3. z MAT. Žiaci 1. až 8. ročníka mali duchovnú obnovu v cirkvi v Sečovciach.

16. marca žiaci súťažili v prednese poézie a prózy v obvodovom kole Hviezdoslavovho Kubína.

22. marca prebehlo protopresbyterské kolo Biblickej olympiády v Trebišove. Získali sme postup do eparchiálneho kola.

18. marca sme prijali pozvanie na celoslovenskú súťaž v prednese kresťanskej poézie a prózy Slovom o Tvojej láske v Bratislave.

28. marca sa naši žiaci zúčastnili okresného kola celoslovenskej súťaže Čo vieš o hviezdach?

29. marca sa pasovali žiaci 4. a 5. ročníka s príkladmi obvodového kola matematickej pytagoriády.

2. apríla bola v škole veľkonočná burza.

4. apríla sa modlíla Krížová cesta na námestí medzi kostolom a cirkvou. Okrem našich žiakov a učiteľov sa jednotlivé zastavenia modlili aj stredoškoláci a žiaci iných základných škôl.

14. apríla reprezentovali žiaci našu školu na eparchiálnom kole Biblickej olympiády v Košiciach.

V skratke ... pokračovanie

24. apríla si žiaci pripomenuli Deň Zeme rôznymi eko – aktivitami (úprava okolia školy, maľovanie plota školy, sadenie stromčekov, kvízy a film).

27. apríla prispeli naši žiaci vlastnou literárnou tvorbou do súťaže Kasardov Zemplín.

16. mája sme malé kultúrne vystúpenie venovali našim mamám pri príležitosti Dňa matiek.

24. a 25. mája reprezentovali naši žiaci školu v atletike, futbale a hádzanej na Poddargovských hrách.

1. júna sme boli so žiakmi 2. stupňa na túre v Bačkovskej doline.

Jazyková úprava: Mgr. Juraj Ostrožovič

Grafická úprava, tlač: Ing. Slávka Bukatová

Časopis Rodinkáčik:

ZŠ Svätej Rodiny, Kollárova 17, 078 01 Sečovce

www.zssrsecovce.edu.sk

**PRAJEME
VÁM
KRÁSNE**

Si normálny? Prečo chodíš na cirkevnú školu?

Tak reagoval môj známy, keď som mu odpovedal na otázku, kde študujem. Nerozumel som mu. Dokonca som cítil, akoby som povedal niečo, za čo by som sa mal hanbiť. Nedokázal som na jeho provokatívnu otázku reagovať. Táto situácia ma však prinútila zamyslieť sa, prečo navštevujem práve tento typ školy.

Ľudia majú totiž mylnú predstavu, že v „mojej“ škole sa len recitujú litánie, čítajú úryvky z Písma a z absolventov sú samí kňazi či mnišky. My sme však obyčajní mladí ľudia, ktorí si vybrali neobyčajnú školu. Jej výnimočnosť som vnímal od začiatku. Napríklad som zistil zaujímavú vec: všetci, od upratovačky cez spolužiakov, učiteľky až po riaditeľa, máme niečo spoločné. Veríme. V triedach je nás akosi menej oproti ostatným školám v meste. Možno je to pre skreslenú mienku o charaktere školy či nezmyselné predsudky voči nej. Pozor na mylnú predstavu. Nie sme ideálni ani svätci. My sa o to „len“ snažíme.

Škola mi ponúka dobrých priateľov aj tých, čo mi pomáhajú napredovať vo vedomostiach. A to aj prostredníctvom zmysluplných akcií, ktoré nás posúvajú bližšie k Bohu.

Jeho prítomnosť môžeme vnímať i v triedach, kde visí na stene kríž. Keď mu chceme poďakovať či poprosiť ho, alebo sa len stíšiť, niet lepšej možnosti, ako ísť cez prestávku do kaplnky.

Dnes by som už vedel odpovedať na otázku, či som normálny. Nie, nie som. Som extra. Chodím do školy a s hrdosťou poviem, že je cirkevná.

Prevzaté z Katolíckych novín č. 8/2012 a upravené

Čo mi dala naša škola?

Pri otázke Čo mi dala naša škola?, sa mi vynorí kopec spomienok. Od mojej prvej návštevy v piatom ročníku až po posledný ročník základnej školy - deviaty ročník. Ťažko zabudnúť na miesto, v ktorom sme strávili značnú časť nášho doterajšieho života.

Aj keď sa mi ako každému normálne zmysľajúcemu dieťaťu do školy vždy chodiť nechcelo, nemôžem však prehlásiť, že by som si bez nej vedela predstaviť šťastný život. Predsa len každý žiak za vetou: „Neznášam školu!“, skrýva aspoň maličké nadšenie pre obľúbený predmet alebo tešenie sa na kamarátov. Ale možno sa nájde niekto, kto túto vetu myslí vážne. Na to má určite svoje dôvody. Ja však mám školu vcelku rada. S pribúdajúcimi rokmi som si začala viac a viac uvedomovať, že škola je príprava na môj budúci život. Základná škola je základ - začiatok. Ako začneme, tak aj skončíme. Ja sa na svoj začiatok nest'ážujem. Veď aj učitelia sú k nám len takí, akí sme k nim my. Aj oni majú právo na zlú náladu. Takže ja som s tými našimi spokojná. Uznávam, že je to s nami niekedy na nevydržanie. A aj napriek všetkému nás dokázali svedomito pripraviť na monitor a pokračovanie v našom vzdelávaní - strednú školu. Škola nám dala aj veľa spomienok na rôzne výlety a školské akcie. Vďaka nim sme sa dostali na olympiády a všakovaké súťaže. Škola je pre nás veľmi dobrá a prospešná. Len je nám proti srsti robiť niečo z povinnosti. Čo by sme bez nej robili? Ako by sme vyplňali svoj voľný čas? Veď bez nej by sme nemali toľko kamarátov, koľko máme dnes. Nevedeli by sme písať ani čítať a dnešná technika by nebola tak pokročilá, ako je. Preto môžem s hrdosťou prehlásiť, že mi škola dala toho tak veľa, že by mi to nič iné vynahradiť nevedelo. Toľko kamarátov, spomienok, vedomostí, skúseností...

Aj po všetkých nahnevaných učiteľoch, stratených veciach, úrazoch, polámaných metlách tety upratovačky by som si lepšiu základnú školu nevedela predstaviť.

Anna Chovancová, 9. ročník

Medzi ocenenými aj učitelia sečovskej cirkevnej školy

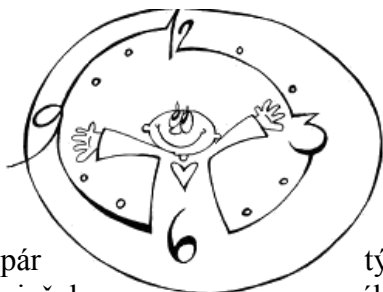
30. januára 2012 v rámci Dňa učiteľov cirkevných škôl Košickej eparchie stretli sa pedagogickí aj nepedagogickí pracovníci škôl a školských zariadení v Košiciach. Tento sviatok, ktorý sa slávi na sviatok Troch svätiteľov, učiteľov Cirkvi - Bazila Veľkého, Gregora Teológa a Jána Zlatoústeho, sa niesol v slávnostnom duchu. Prítomní veriaci si pripomenuli 15. výročie zriadenia Košického apoštolského exarchátu, 4. výročie jeho povýšenia na eparchiu a 20. výročie biskupskej vysviacky vladyku Milana Chautura, košického eparchu.

Slávnostné podujatie sa začalo archijerejskou svätou liturgiou v katedrálnom chráme Narodenia Presvätej Bohorodičky v Košiciach, ktorú slávil vladyka Milan spolu s kňazmi kúrie a kňazmi pôsobiacimi v cirkevných školách. Na úvod liturgie privítal riaditeľ Eparchiálneho školského úradu v Košiciach o. P. Orenič vzácnych hostí: štátneho tajomníka Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR Mgr. J. Ivanča, vedúcu oddelenia súkromných a cirkevných škôl Ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu SR Dr. M. Parákovú a Prof. L. Mirossaya, rektora UPJŠ v Košiciach.

Druhá časť slávnostného programu pokračovala v košickom Dome umenia, kde v úvodnom príhovore štátny tajomník MŠVVaŠ SR J. Ivančo poďakoval za uplynulých 15 rokov cirkevného školstva v Košickej eparchii a konštatoval jeho opodstatnenosť v systéme nášho školstva. Nasledovalo kultúrne pásmo, v ktorom sa predstavili zástupcovia všetkých 15 cirkevných škôl a školských zariadení Košickej eparchie. Pri príležitosti 15. výročia zriadenia Košického exarchátu boli udelené aj ocenenia za vynikajúce pracovné výsledky. Za Cirkevnú spojenú školu, Sečovce prevzali ocenenie Ing. S. Bukatová-učiteľka ZŠ Sv.Rodiny a T. Mihal'ov-učiteľ ZUŠ sv. Cecílie. Mgr. K. Kmecová-zástupkyňa ZŠ Sv. Rodiny obdržala ocenenie MŠVVaŠ SR.

Celá slávnosť Dňa učiteľov Košickej eparchie bola vyjadrením zaslúženej pozornosti všetkým pracovníkom cirkevných škôl a školských zariadení, ktorí sa denne podieľajú na výchove a vzdelávaní našej mladej generácie.

Mgr. Juraj Ostrožovič

Čas sa nám už kráti

pár
niečoho

Čas nás už neúprosne poháňa vpred a nám sa už končí krásne prežitý čas „základky“. Ten čas tak rýchlo ubehol....! Zatvára sa „brána našej mladosti“. Už len týždňov a... Nie, nie koniec, ale Začiatok

nového a dúfame, že rovnako krásneho. Pretiekol

nám čas bezstarostného detstva a musíme sa stať zodpovednejšími. Aj napriek našej neustálej nespokojnosti môžeme povedať, že lepšie ako Tu, nám nemohlo byť. Zakrátko budeme už len s úsmevom spomínať na staré dobré časy prežité na základnej škole. No nepredbiehajme. Pred úplným koncom nás čaká ešte veľa vecí. Už si pomaličky balíme kufre na náš dlho očakávaný a vytúžený výlet! Chystáme sa do malebnej dediny Bobrovec na Liptove. Plánujeme si ho poriadne užiť, vyblázniť sa a spoznať ďalšie krásy Slovenska. Potom nás čakajú formality s knihami aj našu triedu by sa patrilo dať do poriadku, a neskôr sa s vami všetkými tak, ako sa na deviatakov patrí, rozlúčime. Dúfam, že na nás budete v dobrom spomínať a že sa zo stredných škôl prídeme ukázať. Stredná, ach! Koncom leta sa roztrúsime ako mravčeka. Každý sa chystá niekam inam. Do Trebišova na bilingválne gymnázium sa chystajú naše triedne mozgy Anička Chovancová a Saška Prítoková, Dávid Bašista a Samuel Pohár na cirkevné gymnázium. V Michalovciach zahniezdia Majo Gaľa na Hotelovej Akadémii a Janka Korpesiová na Strednej odbornej zdravotnej ako fyzioterapeut. V Sečovciach sa zapáčilo Rišovi Sikorovi, Dávidovi Micákovi a Peťke Kurilecovej, a tak sa tu rozhodli aj zostať na gymnáziu. Betku Vatrášovú a mňa, Lenku Krivú, zas cesty zaviedli až do Košíc, kde si Betka ide zdokonaľovať svoje výtvarnícke schopnosti a ja mierim na Strednú odbornú zdravotnú na Moyzesovej ulici. Veronika Babirátová, ak sa jej podarí skončiť ZŠ pôjde na Cirkevnú školu sv. Jozafáta do Trebišova odbor – servírka a Adrián Horňanský na Spojenú strednú školu v Sečovciach odbor machanik strojov a strojných zariadení. Dúfame, že vás nesklameme, že svojimi vedomosťami preukážeme kvalitu tejto školy.

S láskou vaši deviataci!

Lenka Krivá, 9. ročník

Môj súkromný Everest

29. mája 1953 prvýkrát v histórii ľudstva vystúpil na vrchol sveta, na Mount Everest, človek - E. Hillary a šerpa Morgay. Čo je súkromným Everestom našich ôsmakov, prezradí nasledujúca anketa.

Aj ja mám svoje vrcholné ciele, ktoré by som chcel dosiahnuť. V tomto veku je mojím Everestom najprv doštudovať základnú školu, potom gymnázium a vysokú školu, ktorú som si už v tomto skorom veku vyhladal. Je to Filozofická fakulta Pavla Jozefa Šafárika v Košiciach, odbor politológia. Mojím súkromným Everestom je byť politikom, ktorý by bol uznávaný a ktorý by chcel zabezpečiť ľuďom v našej krajine lepší život. Ďalším mojím snom je založiť si rodinu a mať aspoň dve deti. No a môj posledný Everest je dožiť seriózný život.

Rastislav Širotník

Ako si ja predstavujem svoju budúcnosť? Najprv by som chcel skončiť školu a potom si založiť rodinu. Bol by som veľmi rád, keby sa mi podarilo nájsť si zamestnanie automechanika. Po čase si postaviť pekný domček, kúpiť auto. Verím, že sa môj Everest naplní. No najprv musím skončiť základnú školu.

Dávid Kus

V mojom živote by som chcela dosiahnuť veľa vecí. Tým hlavným snom je, aby som sa stala veterinárkou. Prečo? Lebo ma to baví a mám rada zvieratá. Chcela by som pracovať v zoologickej záhrade ako veterinárka pre cudzokrajné zvieratá, napr. tučniaky, opice... V mojom živote by som chcela dosiahnuť aj ďalší Everest, a to ísť sa pozrieť do Talianska, Nemecka atď. „menovala by som to až do večera. Keď budem mať v živote čas, tak by som šla aj na skutočný Mount Everest. Dúfam, že sa mi to všetko raz splní. Ak sa mi splní aspoň trošku z toho, budem do konca svojho života šťastná!

Františka Hufnágelová

Mojou túžbou je skončiť základnú, strednú aj vysokú školu. Chcel by som pracovať so zvieratami, tiež by som chcel navštíviť veľa cudzích krajín.

Michal Čižmár

Mojím Everestom je úspešne skončiť základnú, strednú i vysokú školu, nájsť si prácu, ktorá by ma bavila, a za usilovne zarobené peniaze cestovať po svete s rodinou. Obdivovať krásy prírody, historické pamiatky, spoznávať nové veci, a tak dopriať radosť sebe, rodine a priateľom. Chcela by som bývať niekde zahraničí, opäť si nájsť dobrú prácu, spriatelieť sa s ľuďmi a spokojne prežiť život v kruhu blízkych.

Viktória Eliašová

Ja by som chcela zdolať svoj Everest tak, že by som precestovala celý svet - Cesta okolo sveta. Bavilo by ma spoznávať nové kultúry, zvyky, jedlá, tradície... Aj keby to nebol lacný špás, ale určite by to zato stálo. Najprv by som precestovala celú Európu, potom Áziu, Ameriku, Austráliu a chcela by som zájsť aj na Sibír. Na tieto cesty by som brala so sebou len pár priateľov. Svoju púť by som uskutočňovala svojím vlastným autom, motorkou a loďou. V Amerike by som išla od severu až na juh na motorke. V Austrálii by som chcela navštíviť Sydney, zaskákať si s klokanmi, vidieť koaly a mnohé iné veci, zvieratá, ktoré má len Austrália. V Ázii by som si rada kúpila kimono a naučila sa jesť paličkami. Takto by som mohla písať až do Vianoc ...

Simona Uhrinová

Mojím hlavným cieľom v budúcnosti je vyštudovať a robiť prácu, ktorá ma baví. Samozrejme, mala by byť trvalá a s dobrým platom. Na strednú školu by som chcel ísť do Košíc na GTA (Gymnázium Tomáša Akvinského) a potom na vysokú školu. Angažovať by som sa chcel v oblasti počítačových technológií ako inžinier. Je to dobre platená práca, dnes sa na ňu hlási málo ľudí. Taktiež by som chcel cestovať do iných krajín, spoznávať ich tradície a v jednej z nich aj bývať a založiť si rodinu. Zarábať si na veľký dom a dobré auto, a taktiež mať dobrý dôchodok.

Jakub Labanič

Najprv by som chcela skončiť základnú školu, dostať sa na strednú i vysokú školu, získať bakalára aj magistra. Bola by som Mgr. Slávka Kutná. Chcela by som nájsť dobre platenú prácu ako účtovníčka. Za zarobené peniaze by som šla na cestu okolo sveta, na dovolenku do Monaka a kúpila by som si tam dom. Nakoniec by som chcela mať rodinu a veľa-veľa detí.

Slávka Kutná

Everest, ktorý chcem prekonať, možno už viacerí prekonali. Teraz je mojím cieľom absolvovať hudobný odbor a o rok na to skončiť úspešne základnú školu. Gymnázium ma veľmi neláka, preto som si vybral Strednú školu úžitkového výtvarníctva v Košiciach, odbor - dizajn. Po úspešnej maturite by som sa chcel dostať na vysokú školu zameranú na výtvarný odbor. V budúcnosti by som sa chcel venovať dizajnu a všetkému, čo sa dizajnu týka. Môj cieľ je dostať sa aj do zámoria, do Ameriky. Pár rokov by som tam chcel pracovať a možno by som tam prežil aj celý život.

Dávid Kuriško

Náš prvý bronzový pohár

Začalo sa to tým, že za mnou prišla Simonka. Povedala mi niečo o hádzanej na Poddargovských hrách žiakov. Ja som súhlasila. Simonka zohnala viac dievčat. Tým sme vytvorili tím a tréningy sa mohli začať. Nemali sme veľa času ani priestoru na tréningy. Pondelok sme sa stretli na siedmej hodine a trénovali. Pán učiteľ Kmec z nás ťahal to, čo dokážeme. Behali sme ako o dušu. Ja a Simonka sme po tréningu pochybovali, či na tie Poddargovské hry vôbec pôjdeme. Boli tam príliš veľké pochybnosti. Chýbala nám kondícia, rýchlosť a predovšetkým hráčky. Viky nás presviedčala: „Poďme do toho!“ Nemali sme ani poriadny tréning, týždeň zbehol a my sme už mali strach z toho, že to zle dopadne. Posledný tréning a ja stále pochybujem. Povedala som „Dievčatá, počúvajte ma. Ak chceme ísť na tie Poddargovské, tak si dajme dnes poriadny tréning!“ A fakt to tak bolo. Beh, skoky, strečing, dvojskoky a všetko, čo k tomu patrí. Ale jedna otázka tu ešte bola. Čo na seba? Riešili sme tento problém. Nakoniec nám škola prispela na tričká, na ktoré sa dali nažehliť čísla od jedna do desať. Deväť tričiek oranžových pre útok a jedno modré pre brankárku.

Prišiel štvrtok a Poddargovské hry v atletike. Aj tam sme reprezentovali školu. Deň zbehol a hádzaná bola už predo dvermi. Ráno sme sa stretli na školskom dvore Komenského školy. Mne bolo zle z pocitu, že prehráme a ani nechytíme za to body. Šli sme do šatne. Tam sme boli ako sardinky aj s chlapcami. A nakoniec sme vybehli von. A turnaj vo futbale a hádzanej dievčat sa mohol začať. Celkovo v hádzanej bolo šesť tímov: Bačkov, Parchovany, Trebišov, Komenského Sečovce, Obchodná Sečovce a MY... Šesť tímov, šestnásť zápasov. Druhý a pre nás prvý zápas, hrali sme proti Trebišovu. Strihalo sa o loptu na začiatku každého zápasu. A máme loptu. A čo sa nestalo. VYHRALI SME!!! Aj ďalší zápas proti Parchovanom sme taktiež VYHRALI! No keď prišiel rad na zápas s Komenského školou, tak sme vedeli, že prehráme. A aj tak bolo. Ale viem, že Komenského si to zaslúži, lebo na každom odohratom zápase podali vynikajúci výkon. Po nich prišla na rad Obchodná. Dali sme im jeden gól, ale nestačil, porazili nás. Ale naše šance na tretie miesto boli

nádejné. Predposledný zápas sme dohrali dosť vyčerpané. Ja som hrala už z posledných síl. Strašne ma boleli nohy. Ale dokázali sme to! Bačkov odišiel domov porazený. Tak sme sa tešili, že nebolo človeka, ktorý by nás nepočul. Ale nie len my, ale aj pán TRÉNER Ivan Kmec.

Niektó si povie, že to je len tretie miesto. Ale pre nás NIE. Prvýkrát sme sa zúčastnili a vybojovali sme „spoločne“ tretie miesto! Ale jedna vec ma mrzí. Že pre niektoré dievčatá to bolo prvý aj poslednýkrát. Janka, Saška a ja odchádzame na stredné školy, ale ja dúfam, že dievčatá budú pokračovať v tom, čo sme spoločne teraz začali. A nech nikto nikdy nepochybuje o dievčatách z cirkevnej školy! Priniesli sme pohár a dúfam, že na nás nikto nezabudne...

PS: *Chcem sa poďakovať celému tímu - Janke, Saške, Simonke, Patke, Monike, Františke, Viky, Laure, Zuzke a najmä pánovi trénerovi Ivanovi Kmecovi. že sme to skúsili a neodišli sme naprázdno !!!*

Alžbeta Vartášová, 9. ročník

Na slovíčko s p. kaplánom Stieberom

- **Pán kaplán, predstavte sa, prosím, našim mladým čitateľom.**

Volám sa Martin Stieber, mám 29 rokov a pochádzam z Krásnej Lúky, z dedinky v okrese Sabinov. Som kňazom od roku 2009 a mám z toho veľkú radosť.

- **Ako ste dospeli k tomu, že sa chcete stať kňazom?**

Povolanie nejako pomaličky vo mne dozrievalo s väčšou alebo menšou intenzitou. Záverečné rozhodovanie prebiehalo na strednej škole. To, že som dnes kňazom, je poznačené nielen mojím úsilím, ale aj modlitbami a životným príkladom mnohých ľudí, ktorí nejakým spôsobom zasiahli do môjho života.

- **Ako dlho ste kňazom, kde ste študovali?**

Som kňazom od roku 2009, vyštudoval som Teologickú fakultu v Košiciach. Predtým som študoval na Gymnáziu sv. Tomáša Akvinského v Košiciach.

- **V koľkých farnostiach ste pôsobili?**

Ako novokňaz som pôsobil dva roky vo farnosti Sobrance, potom ma pán arcibiskup poslal sem do Sečoviec.

- **Aké sú vaše záľuby?**

Veľmi rád športujem, venujem sa vytrvalostnému behu. Potom je to turistika, hory, v zime lyžovanie, či už zjazdové alebo bežecké. Mám rád aktívny pohyb a prírodu.

Za rozhovor ďakuje

Dávid Kuriško, 8.ročník

Deň matiek

V 17. storočí začali uznávať tento sviatok v Anglicku. Vtedy v tejto krajine pracovalo veľa detí celý deň od rána do večera bez nároku na voľno. Jedine štvrtá nedeľa počas veľkonočného pôstu bola príležitosťou, aby navštívili rodičov a doniesli darčeky im a súrodencom. Tú nedeľu začali nazývať "Nedeľou matiek". V novodobej histórii ľudstva sa Deň matiek dostal do povedomia na prelome 19. a 20. storočia. Podiel na tom má Američanka Anna Marie Jarvisová, ktorá v ženskom spolku v roku 1907 navrhla vzdať hold svojej mame a všetkým matkám sveta. Lobizmus dóm spôsobil, že Kongres USA vyhlásil 8. mája 1914 druhú májovú nedeľu za Deň matiek. Prezident Woodrow Wilson podpísal neskôr dokument, v ktorom bol Deň matiek definovaný ako celoamerický národný sviatok. Dátum druhej májovej nedele sa rozhodli prijať za svoj takmer všetky krajiny na svete. Deň matiek na Slovensku dlhú históriu nemá, začal sa oslavovať až po roku 1989. Krajiny bývalého socialistického zriadenia oslavovali v minulosti skôr Medzinárodný deň žien, pripadajúci na 8. marec.

Simona Uhrinová, 8.ročník

Vďaka mama

16. mája 2012 pripravili žiaci našej školy pre svoje mamy vystúpenie pri príležitosti ich sviatku. Na úvod sa všetkým a hlavne mamám prihovril o. Maroš Rinik. V krásnom príbehu vyzdvihol jedinečnosť ženy - matky. Potom nasledovali samotné vystúpenia. Ako prvá sa predstavila detská divadelná skupina Svetlušky s divadielkom Medovníkový domček. Prváci zarecitovali krásne básničky, chlapci 2. a 3. ročníka sa predviedli hip-hopovým tancom a dievčatá 2., 3. a 4. ročníka tancom na skladbu Mamma Mia. Siedmáci pripravili scénu a na záver Saška s Janou zaspievali pieseň od skupiny Holky Všetchno pro mámu. V druhej časti programu vystúpili žiaci ZUŠ sv. Cecílie a predviedli svoje skladby.

Soňa Bukatová, 4. ročník

Cirkevné sviatky, ktorými žili kresťanie v mesiaci máj ...

Nanebovstúpenie Pána

Kresťania na celom svete slávil vo štvrtok 17. mája sviatok Nanebovstúpenia Pána, ktorý pripadá na 40. deň po Veľkej noci.

V rímskokatolíckej a gréckokatolíckej cirkvi je to prikázaný sviatok.

Veriaci si v tento deň pripomínajú udalosť, keď sa Ježiš Kristus na štyridsiaty deň po svojom zmŕtvychvstaní posledný raz stretol so svojimi učeníkmi ako ľudská bytosť a pred ich očami vstúpil do neba. Vyviedol apoštolov na Olivovú horu a ako ich žehnal, vzdialil sa od nich a vznášal sa do neba. Súčasne im sľúbil zoslanie Ducha Svätého. Svedectvo o tejto udalosti, ktorá sa hlboko zapísala do pamäti prvých učeníkov, možno nájsť v evanjeliách a v knihe Skutky apoštolov.

V piatok po sviatku Nanebovstúpenia Pána sa v Katolíckej cirkvi začína nová k Duchu Svätému - deväťdňové obdobie modlitieb pred svätodušnými sviatkami - Turícami, ktoré v tomto roku pripadli na 27. a 28. mája.

Význam sviatku Vstúpenia Krista Pána na nebo sa premietol i do ľudového pranostického kalendára. Jedna z dávnych skúseností našich predkov hovorí, že *"ako je na Vstúpenie, tak bude celú jeseň"*.

Sviatok zoslania Ducha Svätého (Turíce)

Kresťania na Slovensku a vo svete 27. mája slávil sviatok Zoslania Ducha Svätého, ktorý sa ľudovo nazýva aj Turíce. Veriaci si počas bohoslužieb pripomínali udalosť, keď na päťdesiaty deň po Kristovom zmŕtvychvstaní Duch Svätý zostúpil na apoštolov zhromaždených v Jeruzaleme. Duch Svätý bol v tento deň zjavený ako tretia božská osoba

Svätej Trojice. Následne po Zoslaní Ducha Svätého apoštol Peter predniesol kázeň, na základe ktorej sa dalo pokrstiť vyše 3000 ľudí. Preto je svätodušná nedeľa aj spomienkou na založenie prvého kresťanského cirkevného zboru v Jeruzaleme.

Veriaci si v tento sviatok pripomínajú aj sedem darov Ducha Svätého - Dar múdrosti, Dar rozumu, Dar rady, Dar sily, Dar poznania, Dar nábožnosti a Dar bázne Božej.

Ludové tradície na Slovensku

Na Turíce sa spájajú kresťanské významy so starými symbolmi z predkresťanskej éry. Tento sviatok je okrem cirkevného významu spojený s otváraním studničiek a so sadením májov. V kresťanskej tradícii sú Turíce sviatkom zoslania Ducha Svätého na apoštolov v Jeruzaleme. Po rozšírení kresťanstva do oblasti dnešného Slovenska, zmenila sa aj forma turíčnych sviatkov. Nebolo však ľahké potlačiť pôvodnú symboliku - niektoré pohanské zvyky ktoré naši predkovia praktizovali na Turíce v určitej forme vydržali dodnes. Starí Slovania prinášali dary k studničkám a obetovali duchom domáce zvieratá (dnešný symbol obetovania baránka). Aj výraz "Turíce" pochádza od slova Tur, ktorý patril k pôvodnej symbolike. Tieto zvyky sa spájali so začiatkom jarných prác. Jedným zo znakov je použitie zelenej farby. Domov sa nosili zelené ratolesti a bahniatka ktoré mali ochranné vlastnosti. Ratolesti mali za úlohu priťahovať dobré sily a chrániť pred zlými silami. Ďalším prejavom bolo (zameraným proti zlým silám) bolo aj práskanie bičom na lúkach a turičné vatry. Najznámejšou dochovanou tradíciou je tzv. otváranie studničiek. Studničky v chotároch museli byť obradne vyčistené a upravené. Chotár s nevyčistenou studničkou postihli duchovia nedostatkom vlahy. Dodnes je tiež (hlavne na dedinách) rozšírené stavenie májov - osekaných vysokých stromov, briez niekde tiež smrekov, bohato vyzdobených farebnými mašľami. Máje sa stavajú pred domy, kde majú dievku na vydaj, ale tiež jeden centrálny pre celú dedinu do centra obce. Tento symbol je centrom pozornosti - máje sa stavajú so spevom a ľudovou hudbou.

Patricia Kundrátová, 8. Ročník

BOTANIKIÁDA

V marci som dostala od p. zástupkyne ponuku, či sa nechcem s piatym ročníkom opäť zapojiť do už tretieho ročníka krásneho projektu z biológie pre 5. ročník ZŠ s názvom BOTANIKIÁDA.

V apríli 2012 nám prišlo do školy vyhodnotenie školského kola Botanikiády. Žiak Štefan Ančočík úspešne zvládol školské kolo tejto súťaže.

Regionálne kolo sa uskutočnilo v máji, v priestoroch Botanickej záhrady UPJŠ v Košiciach. Úspešne sme na stanovené miesto dorazili, zaregistrovali sme sa a tešili sa na ďalší priebeh tejto akcie. Dostalo sa nám vreloho prijatia zo strany UPJŠ. Žiakov sme zverili do rúk vedúcim (študentky UPJŠ), ktoré sa o ne po celý čas starali. S vedúcimi riešili úlohu za úlohou na jednotlivých stanovištiach. My - učitelia Biológie - sme mali iný program. Zúčastnili sme sa dvoch skvelých prednášok, milého pohostenia i obeda. Veľmi ma potešila hravá forma riešenia úloh pre žiakov. O 13. hodine bolo vyhodnotenie výsledkov našich žiakov. Organizátori hravou, tvorivou a zážitkovou formou sa snažili u súťažiacich vzbudiť záujem o biológiu a nie o rivalitu medzi deťmi.

Ocenení boli štyria najúspešnejší riešitelia, ostatným patrila pochvala.

Za tento skvelý deň by som sa chcela UPJŠ veľmi pekne poďakovať. Projekt Botanikiáda bol po odbornej i organizačnej stránke výborne zvládnutý. Pri registrácii nám UPJŠ refundovala cestovné náklady, všetci sme mali zabezpečenú desiatu, obed, poistenie – všetko bezplatne.

Mgr. Irena Koščová

Strieborná hokejová radosť

Priaznivci slovenského hokeja (a nielen oni) prežili v máji 2 krásne týždne. K zlatu z Göteborgu 2002, striebru z Petrohradu 2000 a bronzu z Helsínk 2003 pridali naši hokejisti ďalší helsínsky kov. Málokto veril, žeby Slováci mohli v Helsinkách bojovať o medaily. Nakoniec po skvelom tímovom výkone priniesli domov striebro.

Ako túto skutočnosť vnímali zamestnanci našej školy?

- p. riaditeľ Dežerický

Veľmi ma úspech potešil, no nijako zvlášť som ho neoslavoval.

- p. učiteľ Kmec

Počas celého šampionátu viala na našom dome slovenská štátna zástava. Najväčšiu radosť som mal vtedy, keď naše malé Slovensko porazilo veľkú Ameriku i Kanadu.

- p. učiteľka Bukatová

Z každého víťazstva som mala radosť, najviac však z víťazstva nad Českom.

- p. upratovačka Sitárová

Hokej mám veľmi rada, takže som sledovala všetky zápasy. Fandila som našim, pretože bolo vidno snahu, jednotu a túžbu vyhrať a dokázať sebe i celému Slovensku, že vedia hrať hokej srdcom.

- p. ekonómka Borodáčová

Zápasy sledovala v televízii celá naša rodina. Na balkóne sme mali slovenskú vlajku a po víťazstve nad Českom strielalo aj šampanské.

- p. učiteľka Jakubáčová – Kačanovská

Víťazstvo hokejistov som nejako výnimočne neoslávila. Tešila som sa z víťazstva nášho mužstva a držala som im počas celého šampionátu palce.

- duchovný správca školy – o. Ančočík

Bol som hrdý na našich hráčov, že podali vynikajúci športový výkon.

- p. kaplán – Štieber

Majstrovstvá sveta tento rok boli fantasticky vynikajúce. Veľmi som sa tešil z postupu hokejistov do finále. Konečne sa dalo na nedeľných oznamoch hlásiť aj niečo iné ako program sv. omši. Dávid Micák, 9. ročník

Z vlastnej tvorby...

Literárne práce ocenených žiakov – Kasardov Zemplín 2012

Bez nároku na výhru

Nemôžem sa nasýtiť tým krásnym čarom noci.
Aj keď ma odvrhli napospas osudu samu a bez pomoci.
Kráčam tunelom zahaleným čiernym zamatom,
Nazvali ho „môj život“ a kráčam si ním sama.
Čo na tom ?

Mnohokrát som spadla bez dôvodu sa postaviť,
no vstala som bez chuti to osláviť.
Čím častejšie padám, tým viac cítim ako spomalím.
Niečo tým pokazím, no znovu to napravím.

Celý môj život je o nájdení svetla na konci tunelu.
Aj keď o ňom mám nedokonalú predstavu nesmelú.
Čakám, že tým svetlom bude jedna úžasná bytosť,
ktorá doň prinesie svetlo a sýtosť.

Boli tu záblesky, ktoré sa naň podobali,
no v mojom srdci len jazvy zanechali.
Aj keby som mala kráčať trpiac celú svoju cestu,
no nakoniec sa dostať k tomu pravému svetlu,

chcela by som to.
Raz túžim nájsť to pravé svetlo.
Nie, záblesky nie, ďakujem.
Všetky čo-to zhasnú a potom len ľutujem.

A možno ma budú len ony sprevádzať...
Bez nároku na výhru nemienim podvádzať!

Anna Chovancová, 9. ročník – 1. miesto

Modrá sociálna sieť

Pred niekoľkými rokmi sa na internete objavila nová stránka s názvom Facebook. Túto stránku denne navštevujú závratné čísla ľudí a dokážu pri tomto novodobom „zázraku“ presedieť hodiny. Založil ju mladý študent Mark Zuckerberg a dostala sa až do malej-veľkej krajiny, ktorá sa volá Slovensko.

Tínedžeri a nielen oni sú zaregistrovaní a môžu sa tak skontaktovať s ľuďmi po celom svete. Keď sa začal tento ošiaľ na Slovensku, mala som asi 11 rokov. Ako prvá mi o tejto vymoženosti povedala kamarátka na dovolenke, no potom mi o nej začalo rozprávať čoraz viac a viac ľudí. Dlhú som nečakala a tiež som sa tam zaregistrovala. Stačilo tak málo, aby som prišla o svoje súkromie. Zo začiatku to bolo také nové a zaujímavé. Každý sa snažil mať, čo najviac „priateľov“, zverejniť veľa fotiek zo života a aj niektoré súkromné veci, ktoré by nemali patriť na internet. A tak sa z Facebooku stal skôr denník používateľa, ku ktorému sa môže hocikto dostať. Táto stránka najprv mala slúžiť iba na vymieňanie učiva, názorov a pozvánok pre študentov amerických škôl, no akosi sa rozrástla. Priam až celosvetovo. Teraz je rok 2012. Deti, študenti, dospelí, dokonca aj rodičia a starí rodičia sa nachádzajú na tejto sociálnej sieti. Nieкто na tejto stránke poriadne zarába a my len utrácame čas sedením pred počítačom, notebookom. Dokonca Facebook sa ako aplikácia nachádza už aj v mobiloch. Nieкто si už nevie predstaviť svoj život bez tejto stránky. Nebolo by nám lepšie, keby sme namiesto sedenia pri počítačoch ,radšej išli von a zabávali sa s našimi priateľmi, ak nejakých skutočných ešte máme? Z vlastnej skúsenosti viem, že ak na tejto stránke napíšem status (krátky text, ktorý vystihuje môj stav) vie o tom najmenej 10 ľudí a tí sa ma potom pýtajú: „No čo ako bolo na dovolenke?“ Začudujem sa, odkiaľ by to mohli vedieť a potom si zase spomeniem na už viackrát spomenutý FB. Podľa mňa táto stránka zblížuje ľudí, ktorí sú od seba ďaleko a oddeľuje tých, ktorí sú najbližšie. Keďže tam každý musí vedieť o každom všetko, tak je úplne normálne, že ak sa rozíde dievča s chlapcom tak ako prvé to dákde? Na Facebook! Ak stretneš sympatickeho

chlapca alebo dievča a zaujíma ťa, či je zadaná/ý alebo nie, zase to hľadáš iba tam. Môžeš si jednoducho zistiť, čo počúva, čo má rád, dokonca aj jeho záľuby, spoločných kamarátov. Nemohli by sme sa radšej jednoducho vybrať za tou osobou a naviazať s ňou živý kontakt ako len také poslanie nemastného- neslaného šťuchnutia alebo pošty? Nie je to snád' lepšie ako čumieť do chladnej obrazovky? A keď sa už stretne tak stále počúvam: „Videla si s kým je vo vzťahu?“ a „Ty si videl tie jej fotky?“ Hoci je táto stránka bezplatná, zaberá nám veľa času, odcudzuje nás od našich blízkych, kradne nám priateľov a niekedy sa už ani nevieme odlepiť od nej. Stále verím, že ľudia dostanú rozum, odhlásia sa a začnú žiť pravý a plnohodnotný život. A ostanú offline. Raz keď budeme už mať deti, manžela alebo manželku a nájdeme to naozajstné šťastie, nie na Facebooku, ale v reálnom živote, tak nájdeme papierik s prihlasovacím menom a heslom. V tom by som si spomenula, koľko času som tam premárnila, koľko ľudí som tam našla, ale aj stratila. Vyskočili by mi slzy, naťukala by som meno aj heslo a zrazu každý by bol navždy offline. Prezerala by som si staré statusy, starý nedopísaný chat s najlepším kamarátom alebo so starou láskou. So slzami v očiach by som vypla tú drogu, odhlásila sa a bežala sa skutočným šťastím. Nepremárnite svoj čas! Nie je nad skutočný kontakt, stretnutie a hoci aj reálne podanie ruky .

Chut' síz

Snažím sa priblížiť k tak vzdialenému cieľu. Došla som až na koniec, no cítim sa ako na začiatku. Nič už nedáva zmysel, nič ma už neteší.

Dosiahla som všetko, čo som chcela, no nie som šťastná. Chýba tomu niečo, niečo s názvom obojstranná láska.

Viem to už dlhší čas, no neviem si to vysvetliť. Stále to v sebe skrývam.

V kútiku svojej izby sedím a čakám na tu pravú chvíľu kedy budem pripravená to zo seba vydať. Neviem si predstaviť tvoje reakcie, tvoje divné pohľady chcela by som to raz zažiť. Vedieť o tom, že sa nemusím ničoho báť, že to cítiš tiež tak. Pohľady do očí, držanie za ruky, vzájomne úsmevy o to všetko prichádzam. Vieš prečo práve ty?

Neustále spôsobuješ moje divné nálady...

Už nič nie je ako kedysi, tento prekliaty svet mi nedovolí byť s tebou.

Povedz mi prečo...

Za všetko môžeš ty a tvoje nádherné oči, a tvoj nádherný úsmev.

Ukradol si my srdce mieniš mi ho vrátiť? Možno ešte porozmýšľaš? Veď takto dlho sa s nim nedokážeš hrať. Či sa mýlim? Všetko je už také staré obohrané, stále to isté dookola, nech už to skončí. Strašne moc ťa potrebujem, si moja droga, liek s omamným účinkom, tvoje oči hovoria za všetko. Hovoriš si sám: Prečo som s tebou ešte strácal čas?... Necháš mi ešte posledný pohľad na teba? Keď s tebou a bez teba je to ako láska a nenávisť, čierna a biela, deň a noc. Všetko je naopak. Nemalo to tak byť.

Prečo si to vôbec začínal?

Aspoň mi to vysvetli. Tvoja tvár je ako obraz za milión tisíc. Prečo je to v láske také ťažké? Z akého dôvodu sa na svet rodia taký ľudia ako si ty? Odpoviem ti na to jednoducho: Aby sme my ľahko zraniteľní mali každý deň na čo myslieť a spomínať.

Boli desiatky iných, no odmietla som kvôli jednému.

Prečo je to tak?

Lebo život je boj s ťažkými prekážkami, vojna, ktorá sa nikdy neskončí. Vyslobod' ma s toho, aby to mohlo mať šťastný koniec. Ten boj, tie vojny sú iba v mojej hlave sú to myšlienky na teba pri každom mojom obede.

Snívame ...

Moje vysnívané prázdniny

Na moje vysnívané prázdniny by som chcel ísť do Brazílie, presnejšie do mesta Rio de Janeiro. Keby sa mi tam podarilo niekedy dostať, tak by som určite išiel pozrieť ku soche Ježiša Krista, ktorá je sa vztýčená nad mestom. Socha je vysoká 30 m a nachádza sa vo výške 710 m n. m. v pohorí Corcovado. Určite by som išiel aj na pláž Copacabana, ktorá je najkrajšia na svete, a preto tam chodí veľa turistov. Rád by som bol aj na karnevale, ktorý je najslávnejší na svete a každoročne naň prídu státisíce turistov. Avšak karneval nie je počas letných prázdnin. Škoda. Karneval trvá 4 dni. Dúfam, že sa mi ten sen raz vyplní.

Benjamín Ančočik, 6. ročník

Prázdniny mojich snov

Prázdniny mojich snov by vyzerali takto: Prvý júlový týždeň by sme postavili dlhú bielu šmýkačku priamo z balkóna a šmýkali by sme sa po nej. Druhý júlový týždeň by sme postavili ZOO s tigrami, levmi, slonmi...Tretí júlový týždeň by sme vystavali bazén veľký ako naša záhrada. V nej by sme sa kúpali od rána do večera. Štvrtý júlový týždeň by sme mohli mať túru vo Vysokých Tatrách. A posledné tri júlové dni by sme mohli mať bublinkový kúpeľ a potom spať.

Prvý augustový týždeň by sme mohli jesť samé dobroty, až by nás z nich boleli zuby, brucho a ústa. Druhý augustový týždeň by sme mohli ísť do Čiech, Talianska, Bulharska, Tuniska, Grécka. Tretí augustový týždeň by sme sa kúpali pri mori. Štvrtý augustový týždeň by sme mali veľa kôpok zmrzlín, jahodovú, čokoládovú, pomarančovú, malinovú, banánovú... A posledné tri dni by sme mohli ležosiť.

A tak by bol už aj ZAČIATOK ŠKOLSKÉHO ROKA.

Sidónia Balkovičová, 5. ročník

mesiacoch
prázdniny ?

Vysnívané prázdniny

Deň ako každý, a predsa iný.

Sú prázdniny, dni leňošenia, čľapkania sa vo vode a zabávania. Konečne oddych po desiatich učenia sa. Ako by mali vyzerat' moje vysnívané

Rada by som precestovala celý svet, no na to mi prázdniny nestačia. Chcela by som s kamarátkami navštíviť mestá: New York, Londýn, Sydney, San Marino, Madrid, Berlín, Melbourne, Canberra a mnoho ďalších. Spoznávali by sme ich kultúru, pamiatky, jedlá, obdivovali krásu prírody, navštevovali turistické centrá, získavali poznatky o významných osobnostiach, spoznávali nových ľudí. Chceli by sme sa o určitom meste dozvedieť čo najviac, no a potom by sa začala zábava a návštevy veľkých nákupných centier, kín či divadiel, najlepších reštaurácií, kúpalísk, zábavu by sme vyhľadávali kdekoľvek a kedykoľvek.

Objavovať svet plný krás by bolo vzrušujúce a s kamarátkami veľmi zábavné. Takto by som chcela prežiť svoje vysnívané prázdniny.

Viktória Eliašová, 8.ročník

Všetci sa už tešíme na letné prázdniny

Leto sa nezdáateľne blíži a s ním aj letné prázdniny. Ak poviem, že na letné prázdniny sa každý teší, tak dúfam, že nebudem nikomu protirečiť. Ja sa osobne na leto a letné prázdniny veľmi teším. Každý si leto a prežitie letných prázdnin predstavuje inak, napr. niekto sa teší, že si oddýchne od školy a strávi pár týždňov na nejakej super dovolenke pri mori, niekto sa zase naopak teší, že bude celé dni doma, že bude vylihovať v posteli až do obeda, ale mnohí ho plánujú stráviť na kúpaliskách.

Moje predstavy o vysnívanom lete sú, stráviť leto a letné prázdniny cestou po Európe, kde by som navštívil mestá ako Barcelonu, Paríž, Pisu, Brusel a nakoniec aj Prahu. V Barcelone by som si rád pozrel futbal a navštívil aj nejaké kultúrne pamiatky. V Paríži by som chcel vidieť

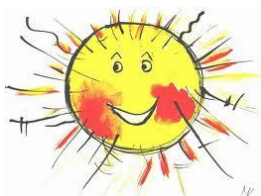
Eiffelovu vežu, múzeum Louvre, chrám Notre Dame. V Pise by som rád uvidel Šikmú vežu, z ktorej by som chcel vidieť celé historické centrum mesta. V Bruseli by som chcel navštíviť Európsky parlament a nakoniec, v Prahe by som chcel vidieť Karlov most, Pražský orloj, Chrám Svätého Víta a tým by sa moje putovanie po Európe skončilo. Samozrejme sú to len moje sny, ktoré sa s určitosťou nespĺnia, ale ja sa teším na leto a letné prázdniny aj napriek tomu, že sa tieto vízie o mojom vysnívanom lete rozplynú. Ja mám leto a letné prázdniny veľmi rád, a preto sa na nich strašne teším. Na lete mám najradšej to, že si na dlhý aj krátky čas oddýchnem od školy, 30 stupňové horúčavy, do neskorých nocí byť vonku a spať až do obeda. Tak isto sa teším na to, že budem chodiť s rodičmi, kamarátmi po kúpaliskách a aj na túry do prírody.

Leto a letné prázdniny to je krásne 2 mesačné obdobie, a preto by sme si ho mali patrične užít. Dúfam, že sa aj vy na leto tešíte a dúfam, že si ho patrične užijete.

Rastislav Širotník, 8. ročník

...a už sme dosnivali a sú tu prázdniny

Moje najbližšie prázdniny

Školské prázdniny sa začínajú v júli. V júli pôjdem do Úpora. Úpor je dedinka, ktorá leží niekoľko kilometrov za Trebišovom. V auguste pôjdem do Chorvátska, na ostrov Pik a mesto sa volá tiež Pik. Mám veľmi rada more. V Chorvátsku som ešte nebola. Predstavujem si to tak: ležím na lehátku, opaľujem sa, kúpem sa v mori, hrám badminton so sestrou alebo bratom. Som rada, že nebudeme bývať v hoteli, lebo by som nestihla raňajky. Tam, kde budeme bývať, si raňajky urobíme my, až keď vstaneme. Na večeru pôjdeme do nejakej reštaurácie. Cesta do Chorvátska bude trochu náročná, keďže ideme autom a budeme v ňom 23 hodín. Neviem, ako sa v tom aute vyspíme... Verím tomu, že ja zaspím ako prvá. Do Chorvátska pôjdeme večer okolo 22. hodiny. Ideme tam na desať dní. Ak nepočítam cestu, tak to je osem dní. V aute si sestra pustí pesničky - my to nazývame *Hladina Čalfa*.

Veľmi sa teším na moje tohoročné letné prázdniny.

Michaela Ceperková, 6. ročník

UŽ teraz sa teším na letné prázdniny

Ja sa už teším na výlet s naším triednym učiteľom do Popradu a Tatier. Budeme tam 2 dni, ale aspoň si oddýchne od školy a bude to posledný týždeň. V pondelok je klasifikačná porada a v stredu pôjdeme na ten výlet do Popradu. V piatok dostaneme vysvedčenie a hurá na prázdniny.

Veľmi sa teším na babku, lebo sa mi tam páči a s bratrancom hrám stále hokej alebo playstatio. Keď mám narodeniny alebo meniny, tak mi teta urobí chutné koláče a tortu. Všetci to oslávim a potom sa s bratrancom hráme s playstatiom. O niekoľko dni príde po mňa mamka a ideme nakupovať. Potom sa spolu vrátíme domov a ešte si pospím v posteli. Potom má čakať zas škola s naším p. učiteľom Ostrožovičom.

Dominik Hufnágel, 6. ročník

NOEMOVA MÚDROŠŤ

Všetko, čo v živote potrebuješ vedieť, ťa naučí príbeh o Noemovej arche.

1. Nezmeškaj svoju loď.
2. Pamätaj, všetci sme na tej istej lodi.
3. Rob si plány do budúcnosti. Keď Noe staval svoju bárku, ešte vôbec nepršalo.
4. Udržuj sa v kondičke. Ak budeš mať 60, možno ťa niekto požiada, aby si vykonal niečo veľké.
5. Nestaraj sa o tých, čo ťa kritizujú. Rob to, čo robíš rád.
6. Tvoje plány nech vždy mieria do výšav.
7. V záujme bezpečnosti cestuj vždy vo dvojici.
8. Rýchlosť nie je vždy dôležitá. Aj slimák sa vezie na tej istej lodi ako panter.
9. Keď si v strese, vznášaj sa trošku.
10. Pamätaj: archu postavili laici, Titanic však odborníci.
11. To nič, že je búrka, ak je Boh s tebou, nakoniec sa vždy objaví dúha.

***Povedz to všetkým priateľom, ktorým želaš Božie požehnanie.
Ako vidíš, aj ty patriš medzi nich.***